

[Justitsministeren]

for de pågældende firmaer. Derfor mener jeg, at de juridiske forudsætninger skulle være opfyldt.

At der så er en diskussion mellem de pågældende firmaer og de rådgivende firmaer, der har indstillet til justitsministeriet, om, hvorvidt de rådgivende firmaers vurdering er rigtig, det kan jeg ikke forhindre, men det kan ikke forandre det retlige grundlag, og vi har ret til at udskyde i en sag af denne art.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 315

20) Til *justitsministeren* af:

Poulsgaard (FP):

»Kan ministeren allerede på nuværende tidspunkt meddele offentligheden, at han ikke agter at følge de tåbelige forslag, som fru Inge Fischer Møller er kommet med sammen med formanden for ligestillingsrådet, fru Karen Dahlerup Andersen, om at forbyde krigslegetøj?«

Skriftlig begrundelse

Det er efterhånden ved at være fuldstændig forrykt, hvad man som folketingsmand skal beskæftige sig med. Her kommer fru Inge Fischer Møller, der jo trods alt er næstformand i socialdemokratiet og er en indflydelsesrig politiker, sammen med sin kollega formanden for ligestillingsrådet, Karen Dahlerup Andersen, med deres 1984-metoder »Big Brother staten«, hvorefter staten skal bestemme og overvåge alt, og vil have krigslegetøj forbudt.

Som en læserbrevsskribent fremhæver i Jyllands-Posten den 4. december: Hvordan vil man kontrollere, at der ikke bliver lavet revolvere eller rifler af børnene selv? Hele sagen er så latterlig og barok, at man burde nægte at tage det alvorligt. Der er blot den hage ved det, at når så fremtrædende medlemmer af den herskende klasse kommer med forslaget, kan man frygte, at det vil blive ført ud i livet, men jeg håber da, at ministeren, som jeg anser for at være en fornuftig mand, vil fortælle disse to kolleger samt befolkningen, at regeringen har vigtigere ting at tage sig til end at beskæftige sig med en så ligegyldig barnepigementalitet.

Poulsgaard (FP):

Nu håber jeg ikke, at justitsministeren går op og siger, at vi igen spilder folketingets tid. Hvis der er nogle, der spilder folketingets tid, må det i givet fald være fru Inge Fischer Møller og formanden for ligestillingsrådet, fru Karen Dahlerup Andersen, der spilder folketingets tid og holder befolkningen for nar.

Jeg har skrevet i begrundelsen for mit spørgsmål:

»Det er efterhånden ved at være fuldstændig forrykt, hvad man som folketingsmand skal beskæftige sig med.«

Sidste uge havde vi Karolinepigerne, hvor der var en annonce, der faldt fru Karen Dahlerup Andersen for brystet, og nu kommer fru Inge Fischer Møller rendende her. Hun er trods alt næstformand i socialdemokratiet – det er en dame med magt og indflydelse. Hvad skal den indflydelse så bruges til? Ja, den skal bruges til at forbyde krigslegetøj. Det er som i romanen 1984, hvor »Big Brother staten« skal bestemme det hele og skal overvåge og bestemme alt.

Der var en læserbrevsskribent, der i Jyllands-Posten forleden – det var den 4. december – skrev, at sagen er så latterlig – det har manden fuldstændig ret i – og barok, at man burde nægte at tage den alvorligt. Det burde man nægte, men nu er det næstformanden i landets største parti, der kommer med sådan noget; så er man desværre nødt til at tage det alvorligt og rejse sagen i folketinget, når det er et medlem af den herskende klasse, der kommer med sådan noget.

Jeg må ikke stille spørgsmål til fru Inge Fischer Møller, men jeg vil spørge, hvordan justitsministeren vil forhindre, at drenge – jeg siger bevidst drenge; nu får jeg nok ligestillingsrådet på nakken bagefter – ikke laver nogle revolvere eller rifler af træ eller den slags ting. Skal man have en masse kontrolanter til at rende rundt og kontrollere det? Justitsministeren, der trods alt er en fornuftig mand, tager vel afstand fra sådan noget fjolleri.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Da det mig bekendt ikke er første gang, hr. Poulsgaard stiller et spørgsmål her i folketinget, må hr. Poulsgaard også være bekendt med, at medlemmerne ikke kan dis-